

ხელის მოწერა მიიღება მხოლოდ სამი თვით და ელბრება 180 მან. თვეში მხოლოდ ქალაქში, 60 მან ცალკე № 3 მან. განცხადების ფასი სტრიქონი პეტრისა— 2 მ. 50 კ. ნისია განცხადებები 3 მ. სამლოცოვანო განცხადება თითოჯერ 60 მ. მისამარ- გამოცემა 10 მ. რედაქცია და კანტორა თბილისი 9 საათ. ნაშ. 3 საათამდე.

მისამართი: თბილისი, სასახლის ქუჩა, № 5, ქართული ქარვასლა; ფოსტის ადრესი, თბილისი, ფოსტის კუთი № 76; ტელეგრაფის ადრესი: — თბილისი „საქართველო“.

სალონი № 15—73

თავმჯდომარე და ცენტრალური კომიტეტი დიპლომატიკური დეპარტამენტის დირექტორის მიერ დადგინდა. მისი უფლებამოსილება მოიცავს მთელს საქართველოს ტერიტორიას და მისი მოქმედება დასაბუთებულია საქართველოს კანონმდებლობით.

გიოზა (გიხაილი) ვსტატუსი კა

ლ ე ბ ი კ ე

დაკრძალვა მოხდება ქ. სურამში შაბათს 12 მკათათვის. გამოცემა საკუთარ სახლიდან დღის 11 ს. ფერისცვალების გელესიაში.

12 მკათათვის 1919 წელს გურიაში სოფ. მაკანეთში გადახდილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი ღვთისმშობლის მიძღვრულად.

ნიკო სიმონის კა

ვ ს ნ ა შ ი ა ს

სულის მოსახსენებლად, რასაც გულითადის მწუხარებით აუწყებს ნათესავთ, ნაცნობთ და ახლობლებს ანტონ მაქსიმეს ძე შუჯერი ოჯახობით.

1—2517—1

მა საქართველოს პრესტიჟი აუხაზთა თვალში და იღუბება ჩვენს სახელმწიფოებრივ საქმეში. მან ისილორე რამი შვილი ძალიან პატოსანი კაციცა და კარგი სოციალ-დემოკრატიც, მაგრამ ის ყოველდღე უფარვისი სახელმწიფო კაცია, რომელსაც წელთა სიმრავლითაც გასაზიარებელი აქვს ხასიათი და ნების ყოფა.

საქართველოს სახელმწიფოებრივი ინტერესი მოითხოვს როგორც მის დაუყოვნებლო გადაყენებას თანამდებობიდან, ისე მთელი ძველი პოლიტიკის ძირიანად შეცვლას.

აფხაზის ხალხი ისტორიული მეგობარი და თანამშრომელია ქართველ ხალხის, თანაც მის აკავშირებს ათის ნათესაური ძალა აფხაზები ისტორიულად რუსეთის ბატონობის მოძულე არიან და ამ ნიადაგზე მათი და ჩვენი განუყოფელი შერებობა ბუნებითი გამართლებული აქტი იქნებოდა, მაგრამ ჩვენ სულ წინააღმდეგ შედეგებს მივღევი.

ჩვენ ეს ხალხი გადავიტყვეთ, მოვიმეცო ჩვენი შემცდარი პოლიტიკის და უხეში და გონება-ჩლუნგი პროპაგანდისტების წყალობით.

აფხაზის ხალხს გულწრფელად სწავლია ჩვენთან მკიდრო პოლიტიკურ და კულტურულ-ნათესაურ ურთიერთობის დადგენა. ჩვენ მოვითხოვთ, მთავრობა მიიღოს თავის ენერგიით მიეცემის აფხაზთა ამ გრძობას და მოაზრობს მათ ყოველდღე უფარვისი და ადვილობრივ მკვიდრთა თვალში პატივადილი თანამდებობის პირები, რომელთაც ჩვენ შორის ხიდებს სამუდამო სტენი. ჩვენ მოვითხოვთ მთავრობამ ძირითად შესცავლოს სისი პოლიტიკა უხეშანეს ყოველსა სახელმწიფოს ინტერესი და სახომი უნდა იყოს.

დროა მთავრობამ ეს შეივანოს და რეალურ პოლიტიკაში ამით იხელმძღვანელოს.

ეროვნულ დემოკრატიულ ახალგაზრდათა მთავარი კომიტეტი მწუხარებით აუწყებს ახლობლებს, რომ ქ. სურამში გარდაიცვალა ახალგაზრდათა ორგანიზაციის წევრი სტუდენტი

გიოზა გიხაილი

ლ ე ბ ი კ ე

დამწუხრებულნი მუხლზე თვით ოტის ასული გიგინეივილია— შეიღობილნი და დაიკარგა და შალვა აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ სოფ. ჯურჯულეთში წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიაში გადახდილ იქნება წირვა და პანაშვიდი ექვთის თვის შესრულების გამო მათი უსაყვარლესი: პირველის მეუღლის და მეორესი—მამის

დიმიტრი ალიგუხის კა გიგინეივილის

სულის მოსახსენებლად. წირვის დასაწყისი დღის 10 საათზე.

წავსოთა საპარლამენტო!

კოლატრატე „დახმ რეზამ“ მიიღო. სიმინდი და სიმინდის ჯიშები, წვერები შეუძლიანთ შეიძინონ კოლატრატის ორთავე მალაზიში.

13 ივლისს (ახალი სკოლით) სოფ. ცხრა წყაროში გადახდილი იქნება ნახევარი წლის წირვა და პანაშვიდი ღვთისმშობლის მიძღვრულად.

სკირდონ გუგული სკირდონის ნიკაიძის

სულის მოსახსენებლად, რასაც გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ განსვენებულს: უბედური უნეტარო დედა ბარბარე (ვარკა) სკირდონის ასული წერეთლისა, დედა ქეთევან ერისთავის ასული, ბიძები: როსტომ, სპირიდონ და ფრიდონ გრიგოლის ძენი წერეთლები ცოლებით და მამიდა ეკატერინე გრიგოლის ასული ერისთავისა ქმარით და შვილით

1—2516

დაიგუჯა და გასასიდად გამოვიდა მიწის საკითხი საქართველოში

ალ. ასათიანისა

1. მიწის მფლობელობის ფორმები; 2. მიწის მფლობ. საზოგადო და კერძო საკუთრებით; 3. სახელმწიფოს საავტორო პოლიტიკა; 4. მიწის-მფლ. მ. სასაღები, სახაზინო, საფოსტო და ხიზნების მფლობელობა; 5. კერძო მიწის მფლობელობა; 6. კერძო მიწის-მფლ. რაოდენობა და მიწის ფონდი; 7. მეურნეობის პირობები; 8. სოციალისტური მეურნეობის საავტორო პოლიტიკა; 9. მეურნეობის დიფერენციალი; 10. მიწის საკითხი ევროპის სახელმწიფოებში; 11. რევოლუციური საავტორო პოლიტიკა; 12. მოლოსტყვაობა. წიგნის მიღება შეიძლება გახდეს „საქართველო“ კანტორაში და ყველა წიგნის მალაზიში.

10—7—3

შაბათს, 12 ივლისს სოფ. ივანდიდის წმ. გიორგის ეკლესიაში დანიშნულია წლის წირვა და პანაშვიდი სტუდენტის

საშა (საფიფო) გარბასის კათალიკოსის

სულის მოსახსენებლად.

რასაც აუწყებენ ნათესავთ, ნაცნობთ და მეგობართ სამუდამოდ დამწუხრებულნი მხოლოდნი ფელსია ნიკოლოზის ასული და ბარბარე კოსტას ძე, ძმები: ივანე, მიხეილ ბარბასის ძენი რძალი ანა გიორგის ასული და დები ცუკუ და ანიკა ბარბასის ასული ქეთეთელ-აძეები და სხვ მელტონ დიმიტრის ძე ხალუქაძე. წირვის დასაწყისი 11 საათზე.

1—2511—1

აფხაზეთისთვის.

ჩვენი მთავრობა რომ სინამდვილის მიხედვით ჰქმნიდეს თავის საშოქმელო პროგრამას და არა ექსტერიორული და ექსტროული დიპლომატიის მიხედვით, რომელიც მოკლებულია ყოველგვარ ცოცხალ შინაარსს, ბევრი შინაური და საგარეო სირთულე თავიდან აცილებული გვექნებოდა და კერძოდ ჩვენი განაპირა კუთხეების სულიერი განუყოფილება და საერთო მდგომარეობა ჩვენთვის ხელსაყრელი და საიმედო იქნებოდა. მაგრამ ჩვენი უხედილურება სწორედ ისაა, რომ მთავრობას და მისი პარტიის თვალში საქართველო „ტახტულა რაზაღ“ არის წარმოდგენილი, რომლისთვისაც ყოველგვარი რეცეპტი და ფორმულა სასარგებლოა და მიზანშეწონილი. აქვარა-მესხეთ-ჯავახეთი, აფხაზეთი და სინაილი ისტორიული პირობების ზედგადღენით ერთმანეთისაგან და საქართველოს ცენტრისაგან განსხვავებულ მხარეებს წარმოადგენენ, რომელთაც ახასიათებს საკუთარი პროვინული შეგნება წინ ჩვეულება. ადამი და სოციალური ურთიერთობა. პირველი და უმთავრესი განსხვავება ამ კუთხეთა საქართველოს ცენტრისგან იმაში მდგომარეობს, რომ მათში საქართველოს ეროვნული შეგნება თუ არა არსებობდა ჩხშული, შესუსტებულია მინც. იმ მთავრობას და პარტიას, რომლის უპირველესი და თავი და თავი მიზანი საქართველოს შემოკრებაა, უნდა ხელი აეღოს იმ მეთოდზე, რომელიც ამ განაპირა მხარეების მსოფიერება რომელიმე ნაწილს საქართველოს წინააღმდეგ ააშუბრებდა ან და ადგილობრივ სამოქალაქო ომისა და შენა-შემოხლის პირობებს შექმნიდა. მთავრობა უნდა დასდგომოდ შენაიგებელ და კომპრომისულ გზას და სახელმწიფოებრივ ლინისძიებით დაეკმაყოფილებინა რეალური ინტერესი ყოველი წოდების და ნაწილის, მიწისა თუ სხვა რეგონის ცხოვრებაში გატარების დროს. ასეთი შეგნება და შეგნება სამწუხაროდ არ ჰქონდა არც მთავრობას და არც მისი პარტიას. ურა-რეგოლოციონერობა იყო ორთავესი მოქმედების მამოძი-

გ. ვაშაყვას მოღვაწიობა

ახალციხის გაზეთ „განახლებულ მესხეთში“ გ. ახალციხელი იხება „ქულის“ ჯგუფის მოქმედებას ჩვენს განაპირა პროვინციებში და ასე ახასიათებს სხეულად გაზეთის რედაქტორის გ. ვაშაყვას მოღვაწიობას, რომელიც ქართულ საქველმოქმედო საზოგადოების ფორმით, თავის პარტიულ მუშაობას იწვევს ახალციხე-ახალქალაქის მხარეში:

„ჩვენ არ გვანდოდა პასუხი გაგვეცო ამ განაპირა მხარეებისათვის. გვეგონა, რომ მან ეგვიპტის თბილისიდან აქ დაბრძანდებოდა როგორც წარმომადგენელი საქველმოქმედო საზოგადოების და არა როგორც მუშაობის (დაცველი, ვფიქრობდით, რომ ის ახალციხე-ახალქალაქის მთავრობის თანხმობით მთავრობის პოლიტიკის წინააღმდეგ მარა სინამდვილეში სხვას გვუდგოდა. ეს შეგონებები, რაც დაბრძანდებულ კუთხეში, დღეს ეჭვობენ ახალციხე-ახალქალაქის მხარეში და ამით თავის პარტიის დაცველი კურსი ასწავლიან. ვინ ვინდათ, რომ თავს არ იყაროს დღეს აქ მათ გარშემო. ამ პარტიის თავი მოუყოლია ყველა განაწილებები და მემამულეებს, ოსმალეთის ყოველ აცენტებს და ნაძირალებს და ყველა ამით სურთ გაილაშქრონ საქართველოს მთავრობის იმ უდიდეს რეფორმების წინააღმდეგ, რომელსაც ერთი შეუძლია: დანაგრძობის მესხეთში არსებულ ძველი ურთიერთობა და ის საქართველოს რეალური ნაწილი გახდეს.

მან ეგვიპტელი აქ, ახალციხეში ითვლებს თავის თავს; იმ დანაპირებს, რომელსაც მთავრობა უგზავნის ხალხს, ის გამოდის ამა თუ იმ კუთხეზე და აცხადებს „აი ამდენი სიმინდი და დანაგრძობა მოგვრჩენით“ და ეს იმისთვის, რომ თითქმის მთავრობის და დეპუტატი გახდეს. მეერ განა საქართველოს ინტერესები მოითხოვს, რომ მესხეთში გაიზარდოს ეგვიპტის ეგვიპტური თუ მთავრობის...“

ჩვენ არ შეგვიძლია ვთქვათ, რომ მთავრობის პოლიტიკა ჩვენს განაპირა მხარეებში არა, კერძო ახალციხე-ახალქალაქში, მიზან შეწონილი იყოს საქართველოს სახელმწიფოებრივ ინტერესებთან.

პირი იქით ჩვენის ღრმა რწმენით, ერთი იმ მიზეზთაგან, რომ დღეს ჩვენი განაპირა პროვინციები ალბაცურათ უტყვიან თავის მოძვე საქართველოს და ამ მხარეებში ნიადაგს პოლიტიკურ უცხოელი ავანტიურისტები, სწორედ ის აგარაგული რეგონებია,

დამწუხრებულნი ბებია ანა, დედა ივლიტე და ლუბა, ძმები: შიშა და შალვა კვატარჯიშვილები, ბიძები: ბარბლომე, ვარლამი და იასონი მოსტევილები მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ კვირის, 13 ივლისს ქუთაისში მთავარ-ანგელოზის ეკლესიაში გადახდილი იქნება

ალექსანდრე სტამბაკიშვილის

40 დღის წირვა და პანაშვიდი 1 2513—1

გიორგი ივანეს ძე დემურია შვილებით მიხეილ ოთარის ძე მეუღლისა და ქალაქელი, ნიკოლოზ ოთარის ძე მეუღლისა, ელინი ოთარის ასული ოჯახობათ და ნინო ოთარის ასული ზანდოცილი აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ შაბათს მკათათვის 12-ს ჯალ ხელს იქნება საყვარელი პირველის დასა და დანაჩენთ საყვარელი ბიკოლის

ელისავედ ივანეს ახლის დემურიაშვილის

ორმოცე დღის წირვა და პანაშვიდი განსვენებულის საფლავზე ქუთაისის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიის გალავანში. (ჩუღურთში) (1—2520—1)

თბილისის ქალაქი გაგზავნა ახალციხეს, რომ სამშაბათს მკათათვის 15-ს გაიმართება

საჯაროდ ვაჭრობა

შეღობის ქირით გაცემზე (ერეგნის მოედანზე). ვაჭრობა 12-ს საათზე დაიწყება. ყოველგვარი ცნობები მიიღება მე 4-ე საიჯარო განყოფილებაში თბ. თვითმართვლობაში.

(3—133—3)

ქართული კლუბი

კვირას, 13 მკათათვის 1919 წ. ქ. შ. წ. ქ. გ. საზოგადოების სასარგებლოდ გაიმართება

დიდი სახალხო სეირნობა

ლაბარაკა-მგაით

გასართობება ბავშვებისათვის და დიდებისათვის: პტი-შეო, ბენდიერების კლარე, დედოფალი, ყვავილები, ფოსტა, რგოლის სროლა, ტუმბო, საბავშვო გასართობები, კიოსკი და სხვა.

სეირნობას დროს დაუჭრავს სამხედრო მუსიკა და სახანდარი.

დასაწყისი დღის 12 საათზე. შეიასრულეთ ფასი დიდებისათვის 5 მან, მოწვევა.— 3 მან.

2—136 1

პ რ ე ს ს

„ერთობის“ კვირისგანი.

როგორც სჩანს, გაზეთ „ერთობაში“ კვირისგანი როგვერც არ არის: დღეს რომ ერთი თანამშრომელი რამის დასწრს, ხვალ მეორეს უხდება მისი წერილის უარყოფა.

ესეთი მაგალითები ამ გაზეთში ხშირია, და ეს ჩვეულება თანდაყოლილი აქვს, როგორც გაზეთს, ისე მის პარტიას.

მკითხველებს უთუოთ, კარგათ ახსოვთ „ერთობის“ ერთი მეთაური: ამ ერთი თვის წინად დაბეჭდილი, სადაც გაზეთი აშკარათ გამოსტეგდა იმ აზრს რომ, თუ, მდგომარეობა ხელს შეუწყობდათ, საქართველოს სოციალ-დემოკრატია, შესაძლებლად იცნობდა საქართველოს გაერთიანებას რუსეთის სახელმწიფოსთან.

ყველას ახსოვთ ალბათ ის სიტყვებიც, რომელიც აქვს ამ წერილში, როგორც სოციალ-დემოკრატის ზოგიერთ პასუხისმგებელ ხელმძღვანელებს, ისე საზოგადოების იმ წევრებს, რომელიც მათს პარტიის უთანაგრძობის გახეობს, რასაც ვთხოვთ, ისევე მალე მოხუცდეს უარ-ყუთ თავისა. აზრი და მოუხუცდელი უყარ წილი სწინააღმდეგის განცხადება.

ეს გაზეთი, თავის ისტორიაში, ბევრს მოიგონებს ასეთს მაგალითებს მაგრამ, როგორც სჩანს მწუხარე გაკვირებლები, მას მინც ვერ გამოასწორებს.

გუშინწინდელ №-ში დაბეჭდილი იყო სამეთაურო წერილი ნაციონალიზმის წინააღმდეგ, ხელმოწერილი ბ. განის მიერ, რომელიც ალბათ დიდახანს დარჩება შედევრათ „ერთობის“ კვირისგანით შორის.

ამ წერილს ჩვენ უხვე შევხვებთ გუშინდელ წერილში და იქ გამოთქმული სამწუხარო აზრები განმეორებას აღარ საქართველს.

მათ უხვეტეს, რომ მისივე გაზეთის თანამშრომელთა ცვლად მოუთმინათ, განის აზრები და იძულებული გამხდარან, იმავე გაზეთის გუშინდელ №-ში, უარყონ თავის ახსნაგის და

გვებელი ძალა, და უპასუხისმგებლო დემოკრატი გატაცებაში ფიქრობდნ მთა და ბარის გათანასწორობას. ეს გატაცება გაუნაღებელ გატაცებულ დარჩა, მთა და ბარი კიდევ გაუთანასწორობები, ხოლო საქართველოს სახელმწიფო ინტერესები საბედისწეროდ დაზიანდა ამ განაპირა ქვეყნებში. ამ განაპირა მხარეთა საკითხი თვით საქართველოს არსებობის საკითხია; მათი დაცვა-შენარჩუნებით დაცული იქნება საქართველოს სახელმწიფოებრივი ცხოვრების პოტენციალი, მათი დაკარგვით, საქართველოს ცხოვრება, როგორც სახელმწიფოსი, კიდევ შეუძლებელია და განუხორციელებელი.

ბოლოს და ბოლოს არ შეიძლება ეს თვით მთავრობას და მის პარტიას არ შეგნოს, მაგრამ ეს შეგნება ჯერ იმ მიმართულებით და ძლიერებამდე ვერ ასულა, რომ იგი განაპირა მთავრობის მოქმედების მამოძიებელ ძალად და სულის ჩამდგომლად. თორემ როგორ უნდა ახსნას ეკემა მთავრობის სირწმე, უმოქმედობა და ლონისძიების მოუღებლობა აფხაზეთში საქართველოს მდგომარეობის გამოსაბრუნებლად და მისი სახელმწიფოებრივი პრესტიჟის ასაწვევად? ყველა დარწმუნებულია და სხვახვდ არა ნაკლებ დარწმუნებულია მთავრობაც, მისი პარტიაც, რომ აფხაზეთში საქმე წავაზინდნეთ ჩვენი საკუთარი უგნურობით და უთავბლობით, რომ აფხაზეთისგან დავიკიდეთ, რადგან მათი თავმოყვანობა შეუახეს უყვეცა, სეგრე პროპაგანდისტებმა, და მათივე სამშობლოში თავზე ბატონებდ დაფესვით და მათ საკუთრებაში წილი დაფუძვეთ უცხო ქვეყნის ქვეშევრდომ სომხებსა და სხვებს. ამას ვერ მოითმენდა ვერც ერთი თავმოყვარე და ღირსეული ხალხი და აფხაზეთში რომ მეტად თავმოყვარე და კეთილშობილი ხალხია,— ამას მტკიცება არ სჭირია. აფხაზეთში საქართველოს წარმომადგენლად იქეთი კაცი ჰყავს რომელიც თავისი დღეში სახელმწიფოებრივ შეგნებამდე ვერ ამაღლებდა და ვერც ვერასოდეს სახელმწიფო კაცის გინებას და ხასიათს ვერ გამოიჩინს. ამით რასაც ვრდელია ეცე-

